

РЕШЕНИЕ

№ 25459

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4230** по описа за **2026** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от председателя на Управителния съвет (УС) на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощника юрисконсулт Д. Д., срещу Решение № 708 от 26.02.2026 г, постановено по административнонаказателно дело (НАХД) № 20251110213299/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 10-ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 05.04.2022 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „ТРАНСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 2 500.00 лева, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението, като са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението, поставено в противоречие с материалния закон. Изразява се становище, че нарушението е надлежно установено, чрез съставяне на доклад от поддържаната от АПИ, електронната система за събиране на пътни такси. Твърди се, че нормата на чл. 189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани

нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси. На следващо място е посочено, че процесният електронен фиш е бил издаден въз основа на чл. 189ж от ЗДвП, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Коментира се, че наличната в чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, правна празнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие, не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. Счита, че неправилно в съдебното решение е посочено, че е налице непълнота и съществени процесуални нарушения при издаването на ЕФ, както и излага доводи, че размерът на дължимата пътна такса не е сред задължителните атрибути на ЕФ, съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП и не е необходимо да бъде посочван в ЕФ, тъй като има яснота по отношение на начина, по който се изчислява. Касаторът, моли съда да отмени обжалваното решение на СРС.

В отговор на касационната жалба от „ТРАНСПРЕС“ ООД, представлявано от управителя В. С. С., чрез процесуалния си представител адв. Паша Н. е изложено становище, че жалбата е неоснователна и недоказана, а първоинстанционното решение правилно и законосъобразно, за което са изложени подробни съображения в защита.

В съдебно заседание - касаторът Агенция „Пътна инфраструктура“ при Министерството на регионалното развитие и благоустройството, се представлява от юрк. Д., с представено пълномощно. Поддържа касационната жалба по съображения изложени в нея, моли да бъде отменено решението на Софийски районен съд като неправилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът - „ТРАНСПРЕС“ ООД, се представлява от адв. Н., която оспорва касационната жалба, моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно и претендира сторените разноски по представен в с.з. списък.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, 14-дневен срок от процесуален представител на надлежна страна, с правен интерес от обжалването, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С обжалвания съдебен акт, съдът е отменил Електронен фиш № [ЕГН] от 05.04.2022 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на дружеството касатор „ТРАНСПРЕС“ ООД,[ЕИК], е било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева за извършено нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата.

За да постанови решението си въззивният съд е установил, че техническо средство SCP_10192 с ID № 00168 е било разположено на ТОЛ секция 10192, намираща се на път А-6, км. 60+705, намаляващ километър, в района на Чепинци, обл. С. град. Дружеството „ТРАНСПРЕС“

ООД е вписан ползвател на товарен автомобил „ВОЛВО ФЛ“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса - 18000, допустима максимална маса на състав от превозни средства - N/A, екологична категория - ЕВРО 6С, с брой оси - 2, категория на МПС - N3. На 05.04.2022г. към 00:16 часа при ТОЛ секция 10192, на път А-6, 60+705 км., посока намаляващ километър, превозното средство с рег. [рег.номер на МПС] било заснето да се движи и автоматично било установено, че то няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването. За тази констатация бил съставен доклад за нарушение с № DCAA711FE12E4610E053021F160A6546.

Въз основа на снимковия материал от устройство SCP_10192 с ID № 00168 и цитирания по-горе доклад срещу „ТРАНСПРЕС“ ООД е издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН] за това, че на 05.04.2022г. в 00:16 часа е установено нарушение №DCAA711FE12E4610E053021F160A6546 с ППС - товарен автомобил „ВОЛВО ФЛ“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, в [община], за движение по път А-6, км. 60+705, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за това ППС няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването. Нарушението е квалифицирано по чл.102, ал.2 от ЗДвП и на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП на „ТРАНСПРЕС“ ООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева. В Електронния фиш е записано, че независимо от налагането на това административно наказание „ТРАНСПРЕС“ ООД дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП съобразно категорията на ползваното ППС в размер на 71 лева.

Електронен фиш № [ЕГН] бил подписан (т.е. издаден) на 09.11.2023г., бил изпратен по пощата на „ТРАНСПРЕС“ ООД и е получен от Дружеството - жалбоподател на 30.07.2025г., след което е обжалван с жалба, подадена на 04.08.2025г. чрез системата за сигурно електронно връчване - и до СРС, и до Национално ТОЛ управление.

За да отмени оспорения електронен фиш като незаконосъобразен, въззивната инстанция е обусловила извода, че от наказващия орган са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на ЕФ. Съдът е установил, че от съдържанието на самия ЕФ е видно, че в него не е посочено по ясен и несъмнен начин дали „ТРАНСПРЕС“ ООД е собственик или вписан ползвател на ППС с рег. [рег.номер на МПС] . Не е посочено и какво е направило или не е направило дружеството. В Електронния фиш е посочено, че за ППС с рег. [рег.номер на МПС] изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, както и че ППС е с технически допустима максимална маса - 18000, брой оси - 2, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, което се е движило по път А-6, км. 60+705, посока намаляващ километър, който е квалифициран като път, включен в обхвата на платената пътна мрежа. Въпреки това, обаче, СРС счита, че не е налице съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението по чл.102, ал.2 от ЗДвП, тъй като в Електронния фиш липсва изпълнителното деяние по чл.102, ал.2 от ЗДвП - не е посочено дали и кой е допуснал движението на превозното средство, нито става ясно в какво се изразява неправомерното поведение на лицето, посочено като нарушител - дали, че едновременно не са изпълнени задълженията по установяване размера и по заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП (както изисква чл.102, ал.2 от ЗДвП) или само за това, че не е заплатена изцяло дължимата пътна такса (както словесно е посочено в Електронния фиш). Поради това съдът е приел, че има разминаване между словесното и цифровото описание на нарушението.

В мотивите си първоинстанционният съд е приел също, че в ЕФ няма ясно и подробно описание на нарушението, не са посочени всички относими обстоятелства относно фактическия състав на деянието, поради което административно - наказателното обвинение е останало неясно - според чл.10, ал.1, т.2 от ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда такса за изминато разстояние - ТОЛ-такса за ППС по чл.10б, ал.3 от ЗП, даваща право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните ТОЛ сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните ТОЛ сегменти такси, като таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Доколкото в Електронния фиш се прави позоваване на чл.10, ал.1, т.2 от ЗП и се твърди, че изцяло не е заплатена дължимата пътна такса за изминато разстояние, то наказващият орган е следвало изрично, ясно и недвусмислено да посочи за конкретния път и съобразно данните на ППС каква е трябвало да бъде платената пътна такса. Освен това в Електронния фиш няма възведени данни и за това какво е било конкретно изминатото разстояние, ТОЛ сегменти, в които процесното ППС е навлязло, както и какъв е сборът на изчислените за съответните ТОЛ сегменти такси.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Отговорността на дружеството „БАЛКАН СТИЙЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, извършено в качеството му на собственик на ППС, като му е наложена предвидената в чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП санкция за юридически лица в размер на 2500 лв.

Съгласно нормата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, според категорията на ППС.

А в нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лева, каквато санкция е наложена и в процесния случай.

Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция следва да отбележи, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен и само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3,

може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това, към момента на съставянето му – 09.11.2023 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

На следващо място касационната инстанция за пълнота следва да посочи, че възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. Същото се отнася и за нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3–3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят. Не може да обоснове и съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП (в сила към датата на издаване на процесния ЕФ). Законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми при административнонаказателна репресия.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ, към датата на извършване на нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Правилно, в процесния случай, освен това районният съд е констатирал, че не са посочени данни за това какво е било конкретното изминато разстояние и тол сегментите, в които процесното ППС е навлязло. Неясното описание на нарушението не позволява да се определи размерът на дължимата пътна такса и не става ясно как е бил определен този размер.

На следващо място, касационната инстанция за пълнота следва да посочи и като самостоятелно основание за отмяна на обжалвания ЕФ, че при издаването му е нарушен

принципът на пропорционалност. Настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер - дължима преценка за характера и тежестта на конкретното нарушение през призмата на фиксираната санкция в размер на 2 500 лева.

При липса на обстоятелства, които позволяват да се направи извод, че санкцията в размер на 2 500.00 лева е пропорционална на характера и тежестта на нарушението, ЕФ подлежи на отмяна и на това основание.

С оглед изложеното решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. чл. 63д, ал. 1, предл. 2-ро от ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им - чл. 81 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК. Доказаните разноски са в размер на 290 евро - заплатено адвокатско възнаграждение, които съдът приема, че не са прекомерни.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 708 от 26.02.2026 г, постановено по НАХД № 20251110213299/2025 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати „ТРАНСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК], 0 представлявано от управителя В. С. С., съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 290 (двеста и деветдесет) евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.